

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Begäran om förhandsavgörande framställd av Finanzgerichts Berlin-Brandenburg (Tyskland) den 26 mars 2014 – TMK Europe GmbH mot Hauptzollamt Frankfurt (Oder)

(Mål C-143/14)

(2014/C 235/02)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Finanzgericht Berlin-Brandenburg

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: TMK Europe GmbH

Motpart: Hauptzollamt Frankfurt (Oder)

Tolkningsfråga

Är rådets förordning (EG) nr 2320/97 ⁽¹⁾ av den 17 november 1997 om införande av slutgiltiga antidumpningstullar på import av vissa sömlösa rör av järn eller olegerat stål med ursprung i Ungern, Polen, Ryssland, Tjeckiska republiken, Rumänien och Slovakiska republiken, om upphävande av förordning (EEG) nr 1189/93 och om avslutande av förfarandet vad gäller sådan import med ursprung i Republiken Kroatien ogiltig på grund av att kommissionen åsidosatt de i artikel 3.7 i rådets förordning (EG) nr 384/96 ⁽²⁾ av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen uppställda kraven för fastställandet av skada när den konstaterade en sådan ska förelåg, utan att därvid beakta att kommissionen med stöd av ett icke offentliggjort beslut av den 25 november 1994 (ärende IV/35.304) som antogs med stöd av bland annat artikel 14.3 i rådets förordning nr 17 av den 6 februari 1962, första förordningen om tillämpning av fördragets artiklar [81 EG] och [82 EG], inlett en undersökning avseende eventuella konkurrensbegränsande förfaranden avseende rör av olegerat stål som kunde strida mot artikel 53 i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet av den 2 maj 1992 och mot artikel 81 EG?

⁽¹⁾ EGT L 322, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 56, s. 2.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den 31 mars 2014 – Bundesrepublik Deutschland mot Nordzucker AG

(Mål C-148/14)

(2014/C 235/03)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesverwaltungsgericht

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Bundesrepublik Deutschland

Motpart: Nordzucker AG

Ytterligare deltagare i rättegången: Der Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Tolkningsfråga

Ska artikel 16.3 och 16.4 i direktiv 2003/87⁽¹⁾ tolkas så, att en verksamhetsutövare ska åläggas att betala en avgift för överskridande utsläpp även i det fallet att denne senast den 30 april ett visst år har överlämnat ett antal utsläppsrapporter som motsvarar de sammanlagda utsläpp som denne har uppgett i den rapport om föregående års utsläpp från anläggningen som av kontrollören befunnits vara tillfredsställande, men den behöriga myndigheten, efter den 30 april, har fastställt att en för låg sammanlagd utsläppsmängd felaktigt har angetts i den kontrollerade utsläppsrapporten, rapporten har korrigerats och verksamhetsutövaren överlämnat de ytterligare utsläppsrapporterna inom den nya fristen?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrapporter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (EUT L 275, s. 32).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgerichtshof (Österrike) den 10 april 2014 –
Ralph Prankl**

(Mål C-175/14)

(2014/C 235/04)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Ralph Prankl

Motpart: Bundesfinanzgericht

Tolkningsfråga

Ska artiklarna 7.1, 7.2 och 9.1 i rådets direktiv 92/12/EEG av den 25 februari 1992 om allmänna regler för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor⁽¹⁾, i dess lydelse enligt rådets direktiv 92/108/EEG⁽²⁾ av den 14 december 1992, tolkas så, att de utgör hinder mot nationella bestämmelser enligt vilka punktskatt (tobaksskatt) också ska tas ut på punktskattepliktiga varor (cigaretter) i transitmedlemsstaten när dessa har släppts för konsumtion i en (första) medlemsstat och, utan att åtföljas av ett ledsagardokument enligt artikel 7.4 i detta direktiv, har transporterats landvägen genom en eller flera medlemsstater (transitmedlemsstater) till en sista medlemsstat (destinationsmedlemsstaten) för att säljas där?

⁽¹⁾ EGT L 76, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 2, s. 57.

⁽²⁾ Rådets direktiv 92/108/EEG av den 14 december 1992 med ändring av direktiv 92/12/EEG om allmänna regler för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor och med ändring av direktiv 92/81/EEG (EGT L 390, s. 124; svensk specialutgåva, område 9, volym 2, s. 129).